

Nr 264.

Ankom till riksdagens kansli den 26 november 1943 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag rörande höjning av övertidsersättningen för stats-tjänstemän jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

I propositionen nr 360 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 8 oktober 1943, föreslagit riksdagen att i enlighet med vad chefen för finansdepartementet förordat *dels* meddela föreskrifter om provisorisk höjning från och med den 1 januari 1944 av den enligt civila avlöningsreglementet utgående övertidsersättningen, *dels ock* medgiva överskridande under budgetåret 1943/44 av genom riksdagens beslut maximerade anslagsposter, från vilka övertidsersättning bestrides.

Kungl. Maj:ts förslag innebär i huvudsak, att för övertidsersättningen gällande timbelopp höjas med 15 procent med avrundning i förekommande fall till närmast högre femtal ören.

I samband med Kungl. Maj:ts förevarande förslag har utskottet till behandling förehaft

dels två likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herr A. Löfgren (I: 332) och den andra inom andra kammaren av herr L. Lindahl m. fl. (II: 466), vari föreslagits, att övertidsersättningen till statens tjänstemän från och med den 1 januari 1944 tills vidare förhöjes med 31 procent;

dels två likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herr R. Wagnsson (I: 333) och den andra inom andra kammaren av herr E. Håstad m. fl. (II: 488), vari hemställts om bemyndigande för Kungl. Maj:t, att 1:o) meddela föreskrifter om provisorisk höjning av övertidsersättningen från och med den 1 januari 1944 med det procenttal, som gäller för rörligt tillägg och kristillägg, samt 2:o) medgiva överskridande under budgetåret 1943/44 av genom riksdagens beslut maximerade anslagsposter, från vilka övertidsersättning bestrides;

dels en inom andra kammaren av herr E. Eriksson i Stockholm väckt motion (II: 462), vari hemställts, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 360 måtte besluta, att 26 § 1 mom. första delen i »Civila avlöningsreglementet» må erhålla följande lydelse: »Där tjänstgöring utöver fastställd arbetstid undantagsvis måste äga rum, må för dylik tjänstgöring

å befattning tillhörande någon av lönegraderna A 1—18, kunna utbetalas *overtidersättning* med belopp per timme räknat, som motsvarar $\frac{1}{170}$ av vederbörande befattningshavares månadslön, inklusive rörligt tillägg, kristillägg och kallortstillägg, vilket belopp i förekommande fall avrundas till närmaste med 10 delbara öretalet»;

dels ock en inom andra kammaren av herrar *H. Hagberg* i Luleå och *K. E. Senander* väckt motion (II: 487), vari hemställts, att riksdagen måtte besluta att, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 360, ändra civila avlöningsreglementets 26 § 1 mom. till följande lydelse:

»Där tjänstgöring utöver fastställd arbetstid undantagsvis måste äga rum, må för dylik tjänstgöring å befattning, tillhörande någon av lönegraderna A 1—18, kunna utbetalas *overtidersättning* med belopp per timme, som motsvarar $\frac{1}{170}$ av vederbörande befattningshavares månadslön, inklusive rörligt tillägg, kristillägg och kallortstillägg, vilket belopp i förekommande fall avrundas till närmaste med 10 delbara öretal.»

Alternativt har i sistnämnda motion yrkats, att de av Kungl. Maj:t föreslagna timbeloppen för *overtidersättning* höjas så, att hela höjningen motsvarar 31 % med avrundning i förekommande fall till närmast högre femtal ören.

Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, hänvisas till motionerna I: 332 och 333 samt II: 462 och 487.

Enligt 26 § 1 mom. civila avlöningsreglementet må, där tjänstgöring utöver fastställd arbetstid undantagsvis måste äga rum, för dylik tjänstgöring å befattning, tillhörande någon av lönegraderna A 1—18, kunna utbetalas *overtidersättning* med följande belopp för timme räknat:

Vid <i>overtids</i> - arbete å befatt- ning inom löne- grad nr	Kronor	Vid <i>overtids</i> - arbete å befatt- ning inom löne- grad nr	Kronor	Vid <i>overtids</i> - arbete å befatt- ning inom löne- grad nr	Kronor
1	1: 30	7	1: 70	13	2: 30
2	1: 35	8	1: 80	14	2: 40
3	1: 40	9	1: 90	15	2: 50
4	1: 45	10	2: —	16	2: 70
5	1: 50	11	2: 10	17	2: 90
6	1: 60	12	2: 20	18	3: 10

Overtidersättningen tillhör icke de avlöningsförmåner, å vilka rörligt tillägg och kristillägg beräknas.

De i avlöningsreglementet fastställda timbeloppen överensstämma med dem, som upptagits i 1936 års lönekommittés förslag till civilt avlöningsreglemente.

Fråga om höjning av *overtidersättningen* har väckts i olika *framställningar*, däribland av statstjänarkartellens styrelse i april 1942 samt av trafiktjänstemännens riksförbund, tjänstemännens centralorganisation och de kvinnliga kårsammanslutningarnas centralråd i oktober och november samma år.

I en inom finansdepartementet upprättad, den 23 september 1943 dagtecknad *promemoria* har frågan om höjning av övertidsersättningen upptagits till behandling. I *promemorian* har anförts följande.

Av lönekommitténs uttalande framgår, att övertidsersättningen, sådan den blivit infogad i det statliga lönesystemet, icke är avsedd att utgöra en i analogi med praxis på den enskilda arbetsmarknaden beräknad timlön utan snarare att utgöra ett skäligt tillägg till övriga löneförmåner, betingat av att övertidsarbete förutsatts kunna förekomma i någon, ehuru begränsad utsträckning. Enligt vad av uttalandet vidare framgår äro övertidsersättningens belopp beräknade med utgångspunkt från att de icke skulle bli förenade med rörligt tillägg. Ersättningsbeloppen innesluta en viss marginal utöver den på förut angivet sätt beräknade kvotdelen av lönen. Marginalen, som utgör i genomsnitt 6.6 procent av kvotdelen, växlar mellan 2.5 procent (5 lönegraden) och 11 procent (1 lönegraden).

Vad angår de indexreglerade lönetilläggen, har utöver rörligt tillägg — som vid avlöningsreglementets ikraftträdande år 1939 utgjorde 6 procent och därefter stigit till sitt i avlöningsreglementet fastställda maximum av 15 procent — tillkommit kristillägg, som för närvarande utgår efter 16 procent. Till jämförelse må erinras att vid ett par tillfällen efter krigsutbrottet med hänsyn till levnadskostnadsstegringen företagits en uppräknings av vissa icke rörliga arvoden, som utgå vid olika heltidssysslor inom statsförvaltningen, så att dessa arvoden i allmänhet höjts till omkring 15 procent över 1939 års nivå.

Önskemålen om höjning av övertidsersättningen ha aktualiserats främst genom stegringen i levnadskostnaderna, vartill emellertid kommit det från personalens sida åberopade förhållandet, att övertidsarbetet på vissa områden, till stor del i följd av krisläget, tagit jämförelsevis stor omfattning. Enligt inhämtade uppgifter ha övertidsersättningarna inom statsförvaltningen under senaste tiden överstigit 3 miljoner kronor för år, varav bortåt 2.5 miljoner kronor komma på kommunikationsverken.

I anslutning härtill har i *promemorian* anförts, att det syntes böra övervägas, i vad mån en jämkning av beräkningsgrunderna för övertidsersättningen borde vidtagas på grund av de vid dess ursprungliga bestämmande icke förutsedda förhållanden, som inträtt. Den starkt ökade omfattning, som övertidsarbetet inom vissa områden erhållit, måste därvid enligt *promemorian* tillmätas särskild betydelse. Vid en eventuell jämkning syntes man likväl icke böra frångå den principiella konstruktionen i avlöningsreglementet. Snarast syntes böra fastställas blott ett enhetligt procentuellt tillägg till den nuvarande ersättningen, att utgå tills vidare. Detta tillägg syntes, med beaktande av olika på frågan inverkan omständigheter, lämpligen kunna fastställas till 15 procent av övertidsersättningens belopp.

Över *promemorian* ha efter remiss utlåtanden avgivits av statskontoret, riksräkenskapsverket, allmänna lönenämnden, generalpoststyrelsen, telegrafstyrelsen, järnvägsstyrelsen och vattenfallsstyrelsen.

Riksräkenskapsverket, generalpoststyrelsen, telegrafstyrelsen, järnvägsstyrelsen och *vattenfallsstyrelsen* ha tillstyrkt den i *promemorian* ifrågasatta höjningen av övertidsersättningen. Affärsverkens styrelser ha därvid förordat fastställande av nya timbelopp, beräknade på i *promemorian* föreslaget sätt men med viss avrundning.

Statskontoret har däremot av principiella skäl avstyrkt, att höjning vidtages i nu förevarande sammanhang.

Vid remissärendets avgörande inom *allmänna lönenämnden* ha deltagit nämndens ordförande E. R. Stridsberg samt ledamöterna Jane J. Broström, G. A. Englund, E. G. E. Eriksson, G. V. Gabrielsson, K. H. Magnusson och S. G. Wold.

Lönenämndens majoritet, bestående av ledamöterna Broström, Englund, Eriksson och Gabrielsson, har anslutit sig till förslaget om ett enhetligt procentuellt tillägg till den nuvarande övertidsersättningen men förordat, att tillägget får utgå med samma procenttal, som gäller för rörligt tillägg och kristillägg, eller för närvarande 31 procent. *Ledamoten Eriksson* har i avslutning till vad majoriteten anfört gjort ett särskilt principuttalande.

Å andra sidan ha lönenämndens *ordförande* samt *ledamöterna Magnusson* och *Wold* avgivit särskilda yttranden, i vilka de anslutit sig till det i departementspromemorian framställda förslaget.

Departementschefen har anfört följande.

På sätt av departementspromemorian framgår ha de förhållanden, som legat till grund för bestämmandet av övertidsersättningens belopp i civila avlöningsreglementet, ändrats icke blott genom stegringen i levnadskostnaderna utan även därutinnan, att övertidsarbetet på vissa områden tagit stor omfattning. Sistnämnda omständighet har i promemorian tillmätts särskild betydelse. Ehuru vissa betänkligheter av sådan art, som statskontoret antytt, kunna resas mot att nu höja övertidsersättningens belopp, anser jag i likhet med flertalet av remissmyndigheterna övervägande skäl tala för en jämkning av ersättningsbeloppen. Jag anser emellertid förhållandena icke berättiga till så stor höjning av beloppen, som majoriteten i allmänna lönenämnden ifrågasatt, utan vill förorda den i promemorian ifrågasatta höjningen med 15 procent som under förhandenvarande omständigheter skälig.

Höjningen synes böra företagas såsom en provisorisk åtgärd vid sidan av avlöningsreglementet. I departementspromemorian har närmast ifrågasatts att den skulle ske genom ett procentuellt tillägg till avlöningsreglementets ersättningsbelopp, att utgå tills vidare. Från affärsverkens sida har emellertid av tekniska skäl uttalats önskemål om fastställande av nya timbelopp, att tills vidare utgå i stället för de i avlöningsreglementet upptagna. Detta önskemål synes böra tillmötesgå. Jag förordar således, att en provisorisk tabell över timbeloppen fastställs. De nya beloppen böra därvid beräknas sålunda, att de nuvarande beloppen höjas med 15 procent med avrundning i förekommande fall till närmast högre femtal ören. I enlighet härmed skulle de nya timbeloppen bli följande:

Lönegrad nr	Kronor	Lönegrad nr	Kronor	Lönegrad nr	Kronor
1	1: 50	7	2: 00	13	2: 65
2	1: 60	8	2: 10	14	2: 80
3	1: 65	9	2: 20	15	2: 90
4	1: 70	10	2: 30	16	3: 15
5	1: 75	11	2: 45	17	3: 35
6	1: 85	12	2: 55	18	3: 60

Stegringen av de i tabellen intagna beloppen företer vissa ojämnheter, beroende på avrundningen. Någon ytterligare jämkning för utjämning av beloppen synes med hänsyn bland annat till ändringens karaktär av provisorium icke böra vidtagas.

Riksdagens bemyndigande för Kungl. Maj:t att medgiva utbetalning av de nu förordade högre ersättningsbeloppen torde böra inhämtas såvitt angår befattningshavare, som avses i civila avlöningsreglementet. Sedan dylikt bemyndigande erhållits, torde förslag om höjning av övertidsersättningen jämväl för vissa grupper icke-ordinarie befattningshavare få underställas Kungl. Maj:t.

De förhöjda beloppen torde böra tillämpas från och med den 1 januari 1944.

I fråga om personal, vilkens avlöning bestrides från anslag å riksstaten, utgå övertidsersättningarna från i avlöningsstaterna upptagna anslagsposter till avlöningar till icke-ordinarie personal. Dessa poster äro i regel fastställda till vissa belopp, som icke må överskridas utan riksdagens medgivande. Höjningen av övertidsersättningen bör icke utan vidare få leda till ökad medeltilldelning under ifrågavarande anslagsposter. I anslutning till allmänt gällande principer för avlöningsstaternas beräkning och tillämpning bör nämligen först tillses, att till buds stående besparingsmöjligheter i form av ändamålsenligare organisation av arbetet och effektivare utnyttjande av den ordinarie arbetstiden tillvaratagas. Något allmänt medgivande att överskrida maximerade avlöningsposter i den utsträckning, som föranledes av övertidsersättningens höjning, bör därför icke ifrågakomma. Däremot synes riksdagens bemyndigande böra inhämtas för Kungl. Maj:t att i särskilda fall, efter prövning av föreliggande omständigheter, medgiva dylikt överskridande av genom riksdagens beslut maximerade anslagsposter. Sådant bemyndigande bör förutsättas innefatta rätt för Kungl. Maj:t att medge överskridande även i den mån det hänför sig till höjning av övertidsersättningen för icke-ordinarie personal. Bemyndigandet bör gälla för innevarande budgetår. För nästa budgetår torde ändringen av övertidsersättningen, i den mån så finnes oundgängligt, få påverka beräkandet av vederbörliga poster i avlöningsstaterna.

Erinras må, att Kungl. Maj:t i cirkulär till statsmyndigheterna den 4 januari 1940 (nr 37) anbefallt dessa att i möjligaste mån begränsa sådan tjänstgöring utöver fastställd arbetstid, för vilken övertidsersättning må utgå, samt att tillse, att stadgad arbetstid i full utsträckning utnyttjas. I skrivelse den 28 juni 1943, nr 417, har riksdagen, i anledning av vissa av 1942 års statsrevisorer gjorda uttalanden, anhållit om vidtagande av åtgärder i syfte att åstadkomma effektivitet åt bland annat denna besparingsföreskrift. Efter det utredningen i nämnda ärende slutförts torde jag få anmäla frågan om åtgärder i angivna syfte.

Övertidsersättning till statstjänstemän utgår med vissa för de särskilda lönegraderna bestämda belopp, vilka emellertid icke differentierats med hänsyn till löneklass (ålderstillägg) eller ortsgrupp. Då rörligt tillägg och kristillägg icke utgå å ersättningen har försämringen av penningvärdet medfört, att ersättningen särskilt i de högre ortsgrupperna kommit att utgå med alltför låga belopp i jämförelse med löneinkomsten under ordinarie arbetstid. Vid tillkomsten av civila avlöningsreglementet förutsattes, att övertidstjänstgöring skulle förekomma endast undantagsvis och i första hand kompenseras genom motsvarande ledighet. Med hänsyn härtil! ansåg 1936 års lönekom-

Utskottet.

mitté vid framläggandet av förslag till nämnda reglemente varken nödvändigt eller önskvärt, att ersättningssystemet beträffande övertidsersättningen alltför mycket utbyggdes. Utvecklingen har emellertid medfört, att övertidstjänstgöring behövt tillgripas i mycket stor utsträckning, i synnerhet vid vissa kommunikationsverk. Denna tjänstgöring blir i regel kompenserad, icke med motsvarande ledighet å ordinarie arbetstid, utan med kontanter-sättning. Härigenom har behovet av en justering uppåt av ersättningsbeloppen blivit än mer framträdande.

Kungl. Maj:t föreslår höjning av ersättningen genom fastställande av en provisorisk tabell över timbeloppen vid sidan av avlöningsreglementet. Beloppen i denna tabell ha erhållits genom höjning av nu utgående ersättningar med 15 procent samt avrundning i förekommande fall till närmast högre femtal ören. I de likalydande motionerna I: 332 och II: 466 föreslås höjning av ersättningen med 31 procent, motsvarande rörligt tillägg och kristillägg vid nuvarande levnadskostnadsindex, medan i de likalydande motionerna I: 333 och II: 488 föreslås höjning med de procenttal, som vid varje tidpunkt gälla för rörligt tillägg och kristillägg. I motionen II: 462 föreslås sådan ändring i civila avlöningsreglementet, att övertidsersättningen kommer att utgå med belopp per timme räknat, som motsvarar $\frac{1}{170}$ av vederbörande befattningshavares månadslön inklusive rörligt tillägg, kristillägg och kallortstillägg, med jämkning till närmaste tiotal ören. Motionen II: 487 slutligen, innehåller två alternativa förslag, av vilka det ena sammanfaller med yrkandet i motionen II: 462 och det andra i huvudsak med yrkandet i motionerna I: 332 och II: 466.

Av en såsom bilaga till detta utlåtande fogad tablå (*Bilaga*) framgår storleken av för ordinarie arbetstid inom lönegraderna A 5—8 och A 10 utgående timlön i högsta och lägsta dyrort respektive löneklass i jämförelse med övertidsersättningen dels enligt nuvarande grunder, dels vid höjning med 15 procent, dels vid höjning med 31 procent, dels ock enligt motionen II: 462.

Såsom utskottet redan framhållit är jämkning av gällande övertidsersättningar erforderlig på grund av numera inträdda förhållanden.

Det har syns utskottet riktigtast, att övertidsersättningens belopp direkt anknytes till vederbörande tjänstemans avlöning och sålunda differentieras med hänsyn såväl till tjänstemannens placering i löneklass som till hans placering i dyrortsgrupp. Härigenom skulle undvikas, att — såsom för närvarande i vissa fall är händelsen — förhållandevis hög ersättning utgår å lägre dyrort, medan ersättningen å högre dyrort måste anses för låg. I likhet med allmänna lönenämndens majoritet är utskottet principiellt av den uppfattningen, att frågan om övertidsersättningens storlek bör lösas i anslutning till det förslag, som framlagts i motionen II: 462 och, såsom ett alternativ, i motionen II: 487. För tjänstemän med arbetstidsreglerad tjänstgöring av normalt 208 timmar per månad innebär detta förslag en övertidsersättning, motsvarande i runt tal den för den ordinarie arbetstiden gällande lönen med 20 procent förhöjning, efter vilken grund övertidsersättningen enligt gällande kollektivavtal utgår vid de enskilda järnvägarna.

Utskottet måste emellertid ifrågasätta lämpligheten av att vid nuvarande tidpunkt införa den i nämnda motioner föreslagna beräkningsgrunden. Vid övervägande av återstående förslag till förbättring av övertidsersättningen har utskottet funnit praktiska skäl tala för fastställande på sätt departementschefen förordat av en ny provisorisk tabell över timbeloppen, uppbyggd på motsvarande sätt som den nu gällande.

Vidkommande de nya timbeloppen anser utskottet, att relationen bör återställas mellan de enligt avlöningsreglementet gällande beloppen för lön enligt löneplan A å ena sidan och övertidsersättning å den andra. Den provisoriska tabellen bör sålunda vid nuvarande indexläge bygga på nuvarande ersättningar med 31 procent förhöjning. Sålunda erhållna tal böra vidare på sätt Kungl. Maj:t föreslagit i förekommande fall avrundas till närmast högre femtal ören. En dylik tabell kräver givetvis översyn vid växlingar i levnads-kostnadsindex.

På sätt Kungl. Maj:t föreslagit torde de förhöjda beloppen böra tillämpas från och med den 1 januari 1944.

I övrigt har utskottet icke funnit anledning till erinran mot vad i propositionen anförts och föreslagits.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 332 och 333 samt II: 462, 466, 487 och 488 bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med vad utskottet förordat

a) meddela föreskrifter om provisorisk höjning från och med den 1 januari 1944 av den enligt civila avlöningsreglementet utgående övertidsersättningen,

b) medgiva överskridande under budgetåret 1943/44 av genom riksdagens beslut maximerade anslagsposter, från vilka övertidsersättning bestrides.

Stockholm den 26 november 1943.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar *Johan Bernhard Johansson, Joh. Nilsson* i Malmö, *Lindström, Bäckström, Sven Larsson, Andrén, Heiding, Karl Andersson, Björkman, Wiklund, Johan Eric Ericson* och *Persson* i Skabersjö; samt

från andra kammaren: herrar *Törnkvist, Skoglund* i Doverstorp, *Eriksson* i Stockholm, *Ward, Andersson* i Södergård, *Bergström, Mörtensson, Nilsson* i Steneberg, *Lindholm, Åkerström, Eriksson* i Frägsta och *Olsson* i Kullenbergstorp.

Reservationer:

1:o) av herrar *Bäckström, Heiding, Persson* i Skabersjö, *Skoglund, Andersson* i Södergård och *Olsson* i Kullenbergstorp, vilka ansett, att utskottets yttrande och hemställan bort hava följande lydelse:

»Övertidsersättning till — — — inträdda förhållanden.

Praktiska skäl tala för att denna jämkning på sätt departementschefen förordad genomföres genom fastställande av en ny provisorisk tabell över timbeloppen, uppbyggd på motsvarande sätt som den nu gällande. Vad angår de nya timbeloppen anser utskottet i likhet med departementschefen, att rådande förhållanden icke berättiga till så stor höjning som motsvarar rörligt tillägg och kristillägg. Då rörligt tillägg förutsatts icke skola utgå på övertidsersättningen synes det utskottet rimligt, att jämkningen begränsas till att ungefär motsvara kristillägget. Utskottet tillstyrker alltså de av Kungl. Maj:t föreslagna provisoriska beloppen.

På sätt Kungl. Maj:t föreslagit torde de förhöjda beloppen böra tillämpas från och med den 1 januari 1944.

Vad i propositionen i övrigt anförts och föreslagits har ej heller givit utskottet anledning till erinran.

Under återopande av vad sålunda anförts för utskottet hemställa,

att riksdagen må med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna I: 332 och 333 samt II: 462, 466, 487 och 488 bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med vad i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 8 oktober 1943 förordats

a) meddela föreskrifter — — — utgående övertidsersättningen,

b) medgiva överskridande — — — övertidsersättning bestrides.»;

2:o) av herrar *Wiklund* och *Eriksson* i Stockholm.

Bilaga.

Tablå över förslag till övertidsersättning till statstjänstemän (rörligt tillägg och kristillägg 31 %).

Lönegrad och löneklass	Nu utgående timlön	Nu utgående övert.-ers.		Kungl. Maj:t ¹		Motion ² I: 332, I: 333, II: 466, II: 488		Motion ³ II: 462, II: 487	
	Kr.	Kr.	%	Kr.	%	Kr.	%	Kr.	%
Ortsgrupp I.									
A 5 lägsta	1: 72	1: 50	87	1: 75	102	2: 00	116	2: 10	122
högsta	2: 11	1: 50	71	1: 75	83	2: 00	95	2: 60	123
A 6 lägsta	1: 82	1: 60	88	1: 85	102	2: 10	115	2: 20	121
högsta	2: 21	1: 60	72	1: 85	84	2: 10	95	2: 70	122
A 7 lägsta	1: 92	1: 70	89	2: 00	104	2: 25	117	2: 30	120
högsta	2: 31	1: 70	74	2: 00	87	2: 25	97	2: 80	121
A 8 lägsta	2: 01	1: 80	90	2: 10	104	2: 40	119	2: 50	124
högsta	2: 41	1: 80	75	2: 10	87	2: 40	100	2: 90	120
A 10 lägsta	2: 21	2: 00	90	2: 30	104	2: 65	120	2: 70	122
högsta	2: 66	2: 00	75	2: 30	86	2: 65	100	3: 30	124
Ortsgrupp A.									
A 5 lägsta	1: 29	1: 50	116	1: 75	136	2: 00	155	1: 60	124
högsta	1: 58	1: 50	95	1: 75	111	2: 00	127	1: 90	120
A 6 lägsta	1: 36	1: 60	118	1: 85	136	2: 10	154	1: 70	125
högsta	1: 65	1: 60	97	1: 85	112	2: 10	127	2: 00	121
A 7 lägsta	1: 44	1: 70	118	2: 00	139	2: 25	156	1: 80	125
högsta	1: 73	1: 70	98	2: 00	116	2: 25	130	2: 10	121
A 8 lägsta	1: 51	1: 80	119	2: 10	139	2: 40	159	1: 80	119
högsta	1: 80	1: 80	100	2: 10	117	2: 40	133	2: 20	122
A 10 lägsta	1: 65	2: 00	121	2: 30	139	2: 65	161	2: 00	121
högsta	2: 01	2: 00	100	2: 30	114	2: 65	132	2: 50	124

¹ Höjning med 15 procent med avrundning till närmast högre femtal ören.

² , , 31 , , , , , , , , , , , ,

³ Ersättning per timme, motsvarande $\frac{1}{170}$ av månadslönen inklusive rörligt tillägg och kristillägg.